

УДК 342.5 (477)

Волобуєв В.В.

канд. філос. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ ПІДХІД У ТИПОЛОГІЗАЦІЇ ПОПУЛІЗМУ

Головні події політичного життя українського сьогодення можуть бути оцінені як зорієнтовані за змістом, манерою подання та адресою на догоду очікуванню якомога ширшого кола громадян-виборців, тобто – популістичні.

Одночасно, політичні актори, задіяні в продуціюванні таких політичних подій, всіляко намагаються позбутися в своїх проєктах популістського забарвлення, дорікнути за популізм політичним опонентам і зробити це як можна яскраво, зрозуміло – тобто, знову ж таки, популярно.

В політологічному просторі аналіз феномену популізму все ще має приблизно такий вигляд: « це історично сформований перехідний тип політичної свідомості, який має неоднозначний, невловимий, дисперсний, антагоністичний, багатозначний, дихотомічний та межовий характер» [1, 293].

В своєму аналізі популізму ми виходимо з того, що популізм не є помилкою, маніпуляцією, деструктивною технологією і всім тим, що піднімає його до рівня загального зла.

Пропонуємо прийняти явище популізму як рису, притаманну суспільствам з переважно бідним населенням і некомпетентними громадянами. Саме такий стан суспільства вимагає використовувати популізм як метод донесення інформації, мобілізації населення, агрегації дій та т.п., що в свою чергу не випадково збігається з хрестоматійним переліком функцій політики, а це, в свою чергу, надає нам макіавеллівської сміливості стверджувати, що популізм – річ об'єктивна.

В цьому сенсі, на даний час, автор може запропонувати в аналізі популізму наступне: спираючись на певну соціальну онтологічність досліджуваного явища, та фрагментно досліджуючи популізм у моменті його функціонування (не торкаючись структури цього явища

політичного життя), - сприйняти його як певний режим політичної мобілізації. Синергетика нашого пошуку, що спирається на поєднанні індуктивного та темпорального методів, дає можливість розрізнати:

демократичний популізм - режим політичної мобілізації широких мас населення, в їх інтересах та під проводом конкуруючих еліт;

тоталітарний популізм - режим політичної мобілізації широких мас населення, націлений на захист інтересів держави під проводом правлячої еліти;

охлократичний популізм - режим політичної мобілізації широких мас населення, націлений на захист інтересів радикальних груп під проводом харизматичних вождів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Радь Т. Теоретичні засади популізму. *Науковий вісник Ужгородського університету*. Серія: Політологія, Соціологія, Філософія. Випуск 13, 2009.